

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 6062/2024
03.09.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Бранке Дражић, председника већа, Марине Милановић и Весне Мاستиловић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Ивана Перишић Јанаћковић, адвокат из ..., против тужених ББ из ..., чији је пуномоћник Милош Јовановић, адвокат из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Жељко Иветић, адвокат из ..., ради утврђења недопустивности извршења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3723/2023 од 19.10.2023. године, у седници одржаној 03.09.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

УКИДА СЕ пресуда Апелационог суда у Нишу Гж 3723/2023 од 19.10.2023. године и предмет **ВРАЋА** другостепеном суду на поновно суђење.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Нишу П 2/2023 од 22.03.2023. године, ставом првим изреке, делимично је усвојен тужбени захтев тужиле, па је утврђено да је недопустиво извршење на 1/2 стана у ... у улици ..., зграда број ..., улаз број ..., стан број ..., на деветом спрату, површине 92 квм, на кп бр. ... КО ..., уписан у ЛН бр. ... КО ..., које спроводи јавни извршитељ Миљан Трајковић из Ниша у предмету ИИ 1128/2015 поступајући у спровођењу решења о извршењу Основног суда у Нишу ИИ 4140/15 од 06.07.2015. године, док је у осталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован; ставом другим изреке, одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3723/2023 од 19.10.2023. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Вишег суда у Нишу П 2/2023 од 22.03.2023. године у одбијајућем делу става првог изреке; ставом другим изреке, преиначена је иста пресуда у преосталом делу става првог и у ставу другом изреке, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужилца тражила да се према туженима утврди да је недопустиво извршење на 1/2 стана у ... у улици ..., зграда број ..., улаз број ..., стан број ..., на деветом спрату, површине 92 квм, на кп бр. ... КО ..., уписаном у ЛН бр. ... КО ..., које спроводи јавни извршитељ Миљан Трајковић из Ниша у предмету ИИ 1128/2015 поступајући у спровођењу решења о извршењу Основног суда у Нишу ИИ

4140/15 од 06.07.2015. године, као неоснован; ставом трећим изреке, обавезана је тужиља да надокнади туженом ВВ из ... трошкове парничног поступка у износу од 770.000,00 динара; ставом четвртим изреке, одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова другостепеног поступка као неоснован.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужиља је благовремено, преко пуномоћника изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога.

Врховни суд је испитао побијану пресуду на основу члана 408. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник Републике Србије“ број 72/11 ... 10/23) и оценио да је ревизија дозвољена и основана.

Према утврђеном чињеничном стању, првотужени ББ је правноснажном и извршном пресудом Основног суда у Нишу П 5532/12 од 17.12.2013. године обавезан да друготуженом ВВ исплати на име позајмице износ од 1.110.000,00 динара са законском затезном каматом почев од 07.05.2007. године па до коначне исплате. Како првотужени тај износ није исплатио, друготужени је дана 03.07.2015. године поднео Основном суду у Нишу предлог за извршење ради наплате тог износа, а Основни суд у Нишу је донео решење о извршењу ИИ 4140/15 од 06.07.2015. године којим је усвојио предлог за извршење. Извршење је затим спроводио јавни извршитељ Миљан Трајковић из Ниша у предмету ИИ 1128/2015. Закључком тог извршитеља од 01.02.2016. године одређено је да се извршење спроведе продајом стана првотуженог који се стан налази у ... у улици ... зграда број ..., улаз број ..., стан број ..., на деветом спрату, површине 92 м², изграђеног на кп бр. ... КО ... и намирењем друготуженог. Тужиља је била у браку са првотуженим од 02.02.1983. године до 18.04.2002. године када су брак развели споразумно правноснажном пресудом Општинског суда у Лебану П 333/02 од 18.04.2002. године. Наведени стан је купљен у току трајања брака, уговором о купопродаји који је закључен између првотуженог као купца и ГГ из ... као продавца, који је оверен од стране Општинског суда у Нишу дана 25.12.1992. године под Ов. бр. 3240/92. На основу тог уговора првотужени се у катастру непокретности уписао као власник тог стана. Тужиља и првотужени су сагласни да је тај стан купљен новчаним средствима тужиље, па је између њих закључено судско поравнање дана 21.03.2018. године у предмету Основног суда у Нишу П 10364/2017, којим је утврђено да је тужиља власница наведеног стана, па је тужиља на основу тог поравнања уписана у катастру непокретности као власница стана дана 28.03.2018. године. У поступку извршења јавни извршитељ је наведени стан продао на јавној лицитацији дана 12.04.2018. године купцу „ДД“ ДОО ..., а друготужени је намирен и предмет јавног извршитеља архивиран 11.02.2020. године. Решењем Основног суда у Нишу ИПИ 24/18 од 21.06.2018. године усвојен је приговор трећег лица и овде тужиља је упућена да у предмету јавног извршитеља ИИ 1128/15 покрене парнични поступак ради недопустивости извршења на предметном стану. Купац на јавној продаји је своје право својине на стану уписао решењем РГЗ СКН Ниш од 19.02.2019. године. Решењем Привредног суда у Нишу И 730/05 од 14.09.2015. године у предмету извршног повериоца „ЂЂ“ ДОО ... према дужнику ВВ, одређено је извршење запленом и преносом потраживања које извршни дужник има према ББ на основу закључка извршитеља ИИ

1128/15 од 28.07.2015. године, а ради наплате главног дуга у износу од 1.303.196,29 динара са каматом. Решењем од 03.02.2016. године донетим у истом предмету, одређено је извршење запленом и преносом потраживања извршног дужника које он има према ББ у предмету јавног извршитеља ИИ 1734/2015 ради наплате потраживања по решењу о извршењу. Протоколом о регулисању међусобних обавеза од 14.09.2017. године закљученог између првотуженог и „ЂЂ“ ДОО ... регулисани су односи из закључка И 730/05 од 14.09.2015. године и поред осталог предвиђено је и плаћање закупа за предметни стан. Налазом вештака економско-финансијске струке Светислава Николића од 21.12.2017. године извршено је пребијање потраживања ВВ према ББ у предмету И 1128/15, а на основу пресуде Основног суда у Нишу П 5532/12 од 17.12.2013. године са дугом „ЕЕ“ према „ЂЂ“ ДОО ... и према истом након пребијања остао је дуг „ЕЕ“ у висини од 213.196,30 динара.

На основу тако утврђеног чињеничног стања, првостепени суд је закључио да је предметни стан стечен у току трајања брачне заједнице између тужиле и првотуженог и представља њихову заједничку имовину, због чега друготужени није био савестан стицалац, јер је морао знати да првотужени није њен искључиви власник, као и да тужилца није доказала да предметни стан представља њену посебну имовину, те да само на 1/2 стана ужива заштиту према другим лицима, без обзира што до доношења решења од 01.02.2016. године о промени средстава извршења није извршила упис у јавним књигама, па је одлучио као у изреци пресуде, утврђујући да је недопустиво извршење на 1/2 предметног стана, док је у осталом делу тужбени захтев одбијен као неоснован.

Другостепени суд је на основу чињеничног стања утврђеног од стране првостепеног суда утврдио да предметни стан представља искључиву имовину првотуженог, да мотив тужиле за вођење ове парнице није заштита имовинских интереса по основу стицања у браку, већ онемогућавање спровођења извршења које се води према бившем супругу, као и да закључено поравнање од 21.03.2018. године није учињено са намером деобе имовине стечене у браку, већ ради онемогућавања спровођења извршења, па исто не производи правно дејство, због чега је другостепени суд потврдио првостепену пресуду у одбијајућем делу и исту преиначио у усвајајућем делу, тако што је тужбени захтев тужиле одбио у целисти као неоснован.

По оцени Врховног суда основано се ревизијом тужиле указује да је другостепени суд без отварања расправе утврдио другачије чињенично стање, те је на тај начин учинио битну повреду одредаба парничног поступка из члана 374. став 1. у вези члана 383. став 3. и 4. Закона о парничном поступку. Наиме, побијаном пресудом другостепени суд није на основу утврђеног чињеничног стања на другачији начин применио материјално право преиначавајући првостепену пресуду у усвајајућем делу, већ је извршио оцену доказа на другачији начин и на основу измењеног чињеничног стања одбио тужбени захтев у целисти (што је могао учинити једино да је поступио по члану 383. став 3. и 4. ЗПП, а није). Наведено произилази из чињенице да се чињенично стање нижестепених одлука разликује у односу на утврђење својине предмета извршења, па је и даље остало неутврђено да ли спорни стан у смислу члана 320. – 322. Закона о браку и породичним

односима односно члан 168. – 176. и члан 180. став 2. сада важећег Породичног закона представља посебну имовину тужиле, или првотуженог, или спорни стан представља заједничку имовину бивших супружника. Утврђење наведеног је од утицаја за правилну примену материјалног права у овој парници.

Имајући у виду наведено, по оцени Врховног суда, другостепени суд није могао без одржавања главне расправе одлуку засновати на другачијој оцени доказа изведених пред првостепеним судом, односно није могао без извођења доказа пред другостепеним судом извести другачији закључак и на тако утврђеном чињеничном стању засновати своју одлуку. Због учињене битне повреде одредаба парничног поступка у другостепеном поступку побијана пресуда је морала бити укинута у целости.

У поновном поступку другостепени суд ће отклонити указане неправилности и донети правилну и на закону засновану одлуку.

Укинута је и одлука о трошковима парничног поступка и, јер иста зависи од коначног исхода парнице.

Са изнетих разлога одлучено је као у изреци решења, применом члана 415. став 1. и члана 416. став 2. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија,
Бранка Дражић, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић